

REMISSVAR

2021-02-25

Socialdepartementet S2021/01524
s.remissvar@regeringskansliet.se

Ändringar i begränsningsförordningen

Småföretagarnas Riksförbund är ett förbund av småföretagare för småföretagare och har som syfte att påverka politiska beslut för att göra det enkelt, tryggt och lönsamt att driva företag. Förbundets näringspolitiska program inrymmer förslag på vad som behöver förändras och förbättras för att stärka företagsklimatet för mikro- och småföretag på ett nationellt plan. En viktig aspekt i detta arbete är att förbättra dialogen och samförståndet i gränslandet mellan en företagares vardag och svensk myndighetsutövning. I stor utsträckning tenderar småföretagare att vara den svagare parten beträffande regelverk och tillämpning av desamma, vilket förstärker upplevelsen av orättvisa villkor, ökat regelkrångel och en negativ attityd till företagande från myndigheternas sida. Detta förslag visar på intentioner för ökad tydlighet, men fortfarande kvarstår en hel del otydlighet.

Att förhindra smittspridning är självklart allas vårt ansvar, men promemorians förslag till förtydliganden fortsätter skapa osäkerhet och försvåra företagares framförhållning och planering.

Kommunernas ökade ansvar för *Förbud mot att vistas på vissa särskilt angivna platser* borde ha kunnat förtydligas med hur denna information ska förmedlas. I synnerhet som man så tidigt hotar med penningböter. *den sammanlagda effekten* är naturligtvis väsentlig, men då inte ingående parametrar anges finns det en överhängande risk för att det blir stora skillnader mellan olika kommuner.

Förtydligandet om borgerliga begravningar fortsätter att vara otydligt. I den vidare texten används begreppet *sammankomster som hålls för religionsutövning med anledning av dödsfall* utan att man där anger hur borgerlig begravning ska hanteras. Innebär detta att det fortfarande är högre risk för smittspridning ifall begravningen hålls borgerligt?

I avsnitt 9 anges att *En myndighet bör få i uppdrag att föra en förteckning över föreskrifter som har meddelats av förvaltningsmyndigheter eller kommuner med stöd av bemyndiganden i lagen om särskilda begränsningar för att förhindra spridning av sjukdomen covid-19 och lagen om tillfälliga smittskyddsåtgärder på serveringsställen*. Här hade det varit på sin plats att också ange vilken myndighet man avser, så att det hade blivit enklare att hitta denna information.

Möjligheten med *Arrangemang som hålls utomhus på icke avgränsad yta kan undantas från begränsning av antalet deltagare om arrangören kan säkerställa att trängsel undviks* får anses rimligt. Men när den kopplas ihop med att *Privat arrangerade marknader har därför omfattats av förbudsförordningens och sedermera begränsningsförordningens deltagarbegränsning om max åtta personer, medan torghandel och kommunala marknader inte har omfattats* skapas förvirring. Är det större smittorisk ifall arrangören är offentligt finansierad? Hur ska det bedömas när den lokala fotbollsklubben arrangerar en marknad tillsammans med kommunen? Därefter anges att *Det föreslås mot denna bakgrund att bestämmelserna i 3 kap. begränsningsförordningen om deltagarbegränsning*

och ytterligare smittskyddsåtgärder för offentliga tillställningar inte ska tillämpas på offentliga tillställningar i form av marknader. Som framgår föreslås i stället att marknader hanteras som handelsplatser, men för handelsplatser gäller väl regeln om 10 m² markyta per person?

Den som vill anordna en allmän sammankomst eller en offentlig tillställning i en mindre lokal eller inom ett avgränsat område eller utrymme behöver således även beakta Folkhälsomyndighetens föreskrifter om hur ett maxantal bör räknas fram. Vad är det som gäller här? Är det 10 m² markyta per person även utomhus? Forskare anger i andra sammanhang att det är luftutbyte och luftmängd som avgör smittorisken.

I avsnitt 10.3 anges antalet deltagare till X1-X3, vilket redan här skulle ha kunnat anges i verkliga antal för att kunna justera i den föreslagna förteckningen i avsnitt 9. Förtydligandet av vilka som räknas med när det gäller allmän sammankomst och offentlig tillställning är bra. *Som deltagare räknas därför inte funktionärer, ordningsvakter eller annan personal som tjänstgör på uppdrag av arrangören.*

Att överföra ansvar från Länsstyrelser till den nationella myndigheten Folkhälsomyndigheten borde möjliggöra ökad precision i begränsningar. Att fortsätta använda länsnivå torde bli alltför grova mått då en hel del av landets län är mycket stora och sannolikt är smittspridningen inte lika stor i hela dessa stora län.

Det är rimligt med vissa lättnader där smittspridning inte hittills dokumenterats. *Ändringarna för stadigvarande tivolinöjen och marknader som är offentliga tillställningar, innebär att verksamheter som vanligtvis har många besökare och som har varit stängda kan komma att öppna igen med ett begränsat antal besökare. Men hur många människor gäller detta för? Ska då funktionärer, knallar och andra verksamma räknas med eller bort?*

Med vänlig hälsning

Peter Thörn

Förbundsordförande, Småföretagarnas Riksförbund